

2 (1929) Nr. 4

TRACTATENBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

JAARGANG 1996 Nr. 110

A. TITEL

*Verdrag ter bestrijding van de valse munterij, met bijbehorend
Protocol;
Genève, 20 april 1929*

B. TEKST

De tekst van Verdrag en Protocol is bij Koninklijk besluit van 7 juni 1932 bekendgemaakt in *Stb.* 285.

C. VERTALING

De vertaling van Verdrag en Protocol is bij Koninklijk besluit van 7 juni 1932 bekendgemaakt in *Stb.* 285.

D. PARLEMENT

Zie *Trb.* 1954, 74.

E. BEKRACHTIGING

Zie *Trb.* 1954, 74¹⁾ en *Trb.* 1960, 157.

---

¹⁾ De Regering van de *Duitse Democratische Republiek* heeft bij nota van 31 januari 1974 de volgende mededeling gedaan:

“The Ministry of Foreign Affairs of the German Democratic Republic presents its compliments to the Secretary-General of the United Nations and has the honour to communicate that the German Democratic Republic has declared the reapplication, as from 6 June 1958, of the International Convention for the Suppression of Counterfeiting Currency of 20 April 1929....” (*VN-vertaling*)

De Regering van de *Bondsrepubliek Duitsland* heeft op 2 maart 1976 naar aanleiding hiervan het volgende medegedeeld:

“With reference to the communication by the German Democratic Republic of 31 January 1974 [...] concerning the application, as from 6 June 1958, of the Convention of 20 April 1929 for the Suppression of Counterfeiting Currency, the Government of the Federal Republic of Germany declares that in the relation

between the Federal Republic of Germany and the German Democratic Republic the declaration of application has no retroactive effect beyond 21 June 1973.” (VN-vertaling)

De Regering van de Duitse Democratische Republiek heeft op 17 juni 1976 hierop het volgende medegedeeld:

“The Government of the German Democratic Republic takes the view that in accordance with the applicable rules of international law and the international practice of States the regulations on the reapplication of agreements concluded under international law are an internal affair of the successor State concerned. Accordingly, the German Democratic Republic was entitled to determine the date of reapplication of the International Convention for the Suppression of Counterfeiting Currency, April 20th 1929 to which it established its status as a party by way of succession.”

F. TOETREDING

Zie *Trb.* 1954, 74, *Trb.* 1960, 157 en *Trb.* 1965, 85.

Behalve de aldaar genoemde hebben nog de volgende Staten overeenkomstig artikel 21, tweede lid, van het Verdrag een akte van toetreding bij de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties nedergelegd:

Senegal ¹⁾	25 augustus 1965
Malawi ¹⁾	18 november 1965
Dahomey ¹⁾	17 maart 1966
Libanon ¹⁾	6 oktober 1966
Ceylon ¹⁾	2 juni 1967
Zuid-Afrika ¹⁾	29 augustus 1967
San Marino ¹⁾	18 oktober 1967
Koeweit ¹⁾	9 december 1968
Niger ¹⁾	5 mei 1969
Mali ¹⁾	6 januari 1970
Peru ¹⁾	11 mei 1970
de Filipijnen ¹⁾ ²⁾	24 september 1970
Maleisië ¹⁾ ³⁾	2 december 1971
Marokko ⁴⁾	10 oktober 1975
Kenia	10 november 1977
Togo	3 oktober 1978
Australië ¹⁾	5 januari 1982
Indonesië ¹⁾ ⁵⁾	18 januari 1982

Verklaring van voortgezette gebondenheid

De volgende Staten hebben de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties medegedeeld zich gebonden te achten aan het Verdrag:

Syrië ¹⁾	14 augustus 1964
Mauritius ¹⁾	18 juli 1969
Fiji ¹⁾	25 maart 1971
de Bahama's ¹⁾	9 juli 1975
Singapore	12 februari 1979

de Salomonseilanden ¹⁾	3 september 1981
Slowakije ¹⁾	28 mei 1993

¹⁾ De toetreding of gebondenverklaring betreft mede het Facultatief Protocol ter bestrijding van de valse munterij.

²⁾ Onder het volgende voorbehoud:

“..... Articles 5 and 8 of the Convention shall be inoperative with respect to the Philippines unless and until Article 163 of the revised Penal Code and Section 14 (a), Rule 110 of the Rules of Court in the Philippines, shall have been amended to conform to the said provisions of the Convention.”

In dit verband wordt door het VN-Secretariaat gewezen op artikel 22 van het Verdrag, luidende als volgt:

“The Countries which are ready to ratify the Convention under the second paragraph of Article 20 or to accede to the Convention under Article 21 but desire to be allowed to make any reservations with regard to the application of the Convention may inform the Secretary-General of the League of Nations to this effect, who shall forthwith communicate such reservations to the High Contracting Parties on whose behalf ratifications or accessions have been deposited and enquire whether they have any objection thereto. If within six months of the date of the communication of the Secretary-General no objections have been received, the participation in the Convention of the Country making the reservation shall be deemed to have been accepted by the other High Contracting Parties subject to the said reservation.”

Aangezien geen der Verdragsluitende Partijen binnen zes maanden bezwaar tegen het voorbehoud heeft gemaakt, is de toetreding op 5 mei 1971 perfect geworden.

³⁾ Onder het volgende voorbehoud:

“The Government of Malaysia ..... does not consider itself bound by the provisions of article 19 of the Convention.”

In dit verband wordt door het VN-Secretariaat gewezen op artikel 22 van het Verdrag (zie noot 2 hierboven).

Aangezien geen der Verdragsluitende Partijen binnen zes maanden bezwaar tegen het voorbehoud heeft gemaakt, is de toetreding op 4 juli 1972 perfect geworden.

⁴⁾ Onder het volgende voorbehoud:

“The Kingdom of Morocco does not consider itself bound by article 19 of the Convention which provides that any disputes which might arise relating to the said Convention shall be settled by the Permanent Court of International Justice.

However, it may accept the jurisdiction of the International Court, by way of exception, in cases where the Moroccan Government expressly states that it accepts such jurisdiction.” (*VN-vertaling*)

In dit verband wordt door het VN-Secretariaat gewezen op artikel 22 van het Verdrag (zie noot 2 hierboven).

Aangezien geen der Verdragsluitende Partijen binnen zes maanden bezwaar tegen het voorbehoud heeft gemaakt, is de toetreding op 4 mei 1976 perfect geworden.

⁵⁾ Onder het volgende voorbehoud:

“The Government of the Republic of Indonesia does not consider itself bound by the provisions of article 19 of this Convention but takes the position that any dispute relating to the interpretation or application of the Convention may be sub-

mitted to arbitration or to the International Court of Justice for decision, only with the agreement of all the parties to the dispute.”

In dit verband wordt door het VN-Secretariaat gewezen op artikel 22 van het Verdrag (zie noot 2 op blz. 3).

Aangezien geen der Verdragsluitende Partijen binnen zes maanden bezwaar tegen het voorbehoud heeft gemaakt, is de toetreding op 3 augustus 1982 perfect geworden.

G. INWERKINGTREDING

Zie *Trb.* 1954, 74.

H. TOEPASSELIJKVERKLARING

Zie *Trb.* 1954, 74 en *Trb.* 1965, 85.

J. GEGEVENS

Zie *Trb.* 1954, 74, *Trb.* 1960, 157 en *Trb.* 1965, 85.

Voor het op 18 oktober 1907 te 's-Gravenhage tot stand gekomen Verdrag voor de vreedzame beslechting van internationale geschillen zie ook, laatstelijk, *Trb.* 1981, 96.

Voor het op 25 juni 1945 te San Francisco tot stand gekomen Statuut voor het Internationale Gerechtshof zie ook, laatstelijk, *Trb.* 1987, 114.

Uitgegeven de *negentiende* april 1996.

De Minister van Buitenlandse Zaken,

H. A. F. M. O. VAN MIERLO